

de mest udsatte og isolerede grupper. I 2002-03 var der så en lovrevision af ordningen, men her besluttede vi at udsætte revisionen til folketingsåret 2004-05 for at gøre det muligt at inddrage erfaringer fra igangværende forsøg med personer med alkohol- og stofmisbrug. Det forsøg er ikke evalueret endnu, og derfor foreslås det, at ordningen fortsætter uændret, og at revisionen udskydes til folketingsåret 2006-07, og det er selvfølgelig noget, vi kun kan sige ja til.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi af den opfattelse, at støtte- og kontaktpersonordningen har været til utrolig stor gavn for en stor gruppe mennesker, både de sindslidende, som oprindeligt er omfattet af ordningen, og også de grupper, der nu er omfattet af forsøgene, nyder god gavn af denne ordning, ser det ud til. Vi er derfor meget glade for, at ministeren nu vil udskyde revisionen med det formål at se på, om ikke vi så skulle lade ordningen omfatte disse grupper.

Vi mener også, det er utrolig vigtigt, at ministeren får opbakning, og den er hermed fra vores side givet, til at videreføre de forsøg og videreføre støtte- og kontaktpersonordningen for de personer, der har haft ordningen indtil nu, for den ville bortfalde, hvis ikke vi fandt den nødvendige finansiering af den.

Vi bakker derfor op om at udskyde revisionen, og vi ser frem til at få klare resultater for, hvem det præcis er, der nyder godt af denne her ordning. Det er vores klare overbevisning, at der er en stor gruppe mennesker, som kan nyde godt af denne her ordning, og vi håber derfor også på, at resultatet vil være, at vi i 2006-07 meget nøjagtigt kan påpege, hvem det er, og dermed udvide ordningen.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslaget drejer sig om at udskyde en revision fra folketingsåret 2004-05 til folketingsåret 2006-07. Samtidig sikres det, at de nuværende ordninger, som jo er støtte- og kontaktpersonordninger til sindslidende, fortsætter. Det er nogle vigtige ordninger, som vi i sin tid var med til at etablere.

Det, der var vigtigt, var, at vi brugte de her ordninger sammen med at etablere boliger til nogle af de mest ramte sindslidende for at sikre, at det hul, som var opbygget, efter at sengepsykiatrien var indskrænket så voldsomt, blev fyldt ud, så der var nogle tilbud til de her mennesker. Derfor er det vigtigt, at vi fastholder de her tilbud. Det er en god ordning.

Vi har ikke noget imod, at man udskyder revisionstidspunktet, men et par gode råd til socialministeren om, hvad vi så skal interessere os for i mellemtiden:

Hvis man læser rapporten fra Rådet for Socialt Udsatte, som er et udmærket råd, der laver udmærkede rapporter, så er de optaget af, at det, der kan være problemet, er, at udsatte grupper, der har en uklar diagnose, ikke kommer med under ordningerne, selv om de ud fra sådan en bredere vurdering ville have et behov. Det vil vi gerne have mulighed for at tage op under udvalgsarbejdet, og jeg vil godt høre ministeren, om hun vil give det tilsagn, at den type udvidelse kan vi godt diskutere, selv om vi udsætter en revision. I så fald vil vi godt være med til udsætte revisionen, men hvis udsættelsen forhindrer, at vi er i stand til at rejse den diskussion og gøre noget ved den, så er vi ikke villige til at udsætte revisionen. Så vil vi gerne have den nu for at sikre, at vi kan få det føjet ind.

Så vores stillingtagen vil være afhængig af, om socialministeren kan give os det klare svar, at de problemer, der rejses af Rådet for Socialt Udsatte i deres rapport, er ministeren villig til at kigge velvilligt på. Hvis hun er det, så vil vi gerne støtte udsættelsen af revisionen.

Kl. 14.40

Ida Jørgensen (RV):

Det er opmuntrende, når en ordning er til stor tilfredshed. En sådan tilfredshed er opnået ved støtte- og kontaktpersonordningen for sindslidende, og det ser jo ud til, at det samme kan siges om forsøg med støtte- og kontaktpersoner til hjemløse og misbrugere.

Både sindslidende, misbrugere og hjemløse kæmper ofte med komplekse sociale problemer, udstødelse og ensomhed, og mange har ikke de fornødne ressourcer til at bruge de muligheder, som allerede findes.

I Det Radikale Venstre mener vi ikke, at vi kan være tjent med et samfund, hvor nogle føler sig overflødige og alene. Vi skal sikre, at alle føler, at de er en del af samfundet, føler, at de bidrager, og at de har værdi. Der skal skabes respekt om dem, og deres netværk både til venner, familie og samfundet skal styrkes.

Når det er vanskeligt at nå disse borgere gennem almindelig behandling og sædvanlig information, er det vigtigt, at vi fastholder kontaktpersonordningen, da mange brugere selv henvender sig, efter at de har hørt om den.